

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

07 лютого 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 175/вс-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого - Мішина М.І.,

членів Комісії: Василенка А.В., Гладія С.В.,

розглянувши питання про проведення співбесіди за результатами дослідження досьє кандидата Вільгушинського Михайла Йосиповича на зайняття вакантної посади судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду у межах конкурсу, оголошеного Вищою кваліфікаційною комісією суддів України 02 серпня 2018 року,

встановила:

Рішенням Комісії від 02 серпня 2018 року № 185/зп-18 оголошено конкурс на зайняття 78 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду:

- у Касаційному адміністративному суді - 26 посад;
- у Касаційному господарському суді - 16 посад;
- у Касаційному кримінальному суді - 13 посад;
- у Касаційному цивільному суді - 23 посади.

Вільгушинський Михайло Йосипович 13 вересня 2018 року звернувся до Комісії із заявою про проведення стосовно нього кваліфікаційного оцінювання для підтвердження здатності здійснювати правосуддя в Касаційному кримінальному суді у складі Верховного Суду.

Комісією 16 жовтня 2018 року ухвалено рішення № 130/вс-18, зокрема, про допуск Вільгушинського М.Й. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посади суддів Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду.

Рішенням Комісії від 18 жовтня 2018 року № 231/зп-18 призначено кваліфікаційне оцінювання у межах конкурсу на зайняття 13 вакантних посад

суддів Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду 179 кандидатів, зокрема Вільгушинський М.Й.

Положеннями статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі - Закон) закріплено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна), професійна етика та доброчесність.

Вільгушинський М.Й. 12 листопада 2018 року склав анонімне письмове тестування, за результатами якого набрав 86,25 балів. Згідно з рішенням Комісії від 13 листопада 2018 року № 257/зп-18 його допущено до виконання практичного завдання під час іспиту в межах кваліфікаційного оцінювання кандидатів на зайняття вакантних посад суддів Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду.

За результатами виконаного 14 листопада 2018 року практичного завдання кандидат набрав 92 бали та згідно з рішенням Комісії від 29 грудня 2018 року № 330/зп-18 його допущено до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досьє та проведення співбесіди» в межах конкурсу на зайняття вакантних посад суддів Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду.

Згідно з абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (у редакції рішення Комісії від 13 лютого 2018 року № 20/зп-18) (далі - Положення), під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Відповідно до положень статті 87 Закону з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка, зокрема, надає Комісії інформацію щодо судді (кандидата на посаду судді), а за наявності відповідних підстав - висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Підпунктом 4.10.1 пункту 4.10 Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (з наступними змінами) (далі - Регламент), передбачено, що інформація щодо судді (кандидата на посаду судді) або висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності надається до Комісії Громадською радою доброчесності не пізніше ніж за 10 днів до визначеної Комісією дати засідання з проведення співбесіди стосовно такого судді (кандидата на посаду судді).

Громадською радою доброчесності у передбачений Регламентом строк - 25 січня 2019 року, надано Комісії висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Вільгушинського М.Й. критеріям професійної етики та доброчесності, затверджений 25 січня 2019 року, зокрема, про те, що:

1) у деклараціях за 2003-2009 роки кандидатом повідомлено неточні відомості щодо отриманих доходів та майна, яке перебуває у власності кандидата;

2) у деклараціях за 2015-2016 рік відрізняється площа земельної ділянки, загальна площа квартири та вартість автомобіля, які були вказані у деклараціях за 2013-2014 роки;

3) у декларації за 2013, 2015, 2016 роки не відображено права користування автомобілем Lexus LS 460, автомобілем Acura MDX, автомобілем Toyota Camry, а також не відображено права користування човновим боксом у містах Ялта та Алушка Автономної Республіки Крим;

4) син кандидата набув право власності на автомобіль Audi A6 у 2013 році;

5) кандидат без нагальної потреби відвідував Автономну Республіку Крим;

Однак вказані підстави цього висновку вже були зазначені у висновку Громадської ради доброчесності, затвердженому 01 травня 2017 року, та були предметом розгляду Комісії у пленарному складі під час проходження кваліфікаційного оцінювання для участі кандидата у конкурсі на посаду судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду.

Рішенням Комісії від 22 червня 2017 року Вільгушинський М.Й. підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному кримінальному суді у складі Верховного Суду.

Підпунктом 4.10.11 пункту 4.10 Регламенту передбачено, що у разі ухвалення Комісією у пленарному складі рішення про підтримку рішення Комісії, ухваленого у складі колегії про підтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді згідно з абзацом другим частини першої статті 88 Закону, обставини, викладені у висновку, не підлягають повторному розгляду під час наступних процедур кваліфікаційного оцінювання відповідного судді (кандидата на посаду судді).

Стосовно вказаних у висновку Громадської ради доброчесності від 25 січня 2019 року Вільгушинський М.Й. надав усні, письмові пояснення та копії підтверджувальних документів.

Кандидат зазначив, що не погоджується з доводами, викладеними у висновку Громадської ради доброчесності.

Стосовно зазначення неточних відомостей у деклараціях за 2003-2009 роки, Вільгушинський М.Й. вказав, що наказом Міністерства фінансів України від 06 березня 1997 року №58 було затверджено форму декларації про доходи, зобов'язання фінансового характеру та майновий стан державного службовця та особи, яка претендує на зайняття посади державного

службовця, щодо себе та членів своєї сім'ї, якою було передбачено, що розділи I, II, III декларації заповнюються державними службовцями всіх категорій, а розділи IV, V, VI - лише державними службовцями першої та другої категорій, до яких посада, яку кандидат обіймав на той час, не відносилась.

Таким чином, кандидат зазначає, що не мав законодавчо визначеного обов'язку заповнювати зазначені розділи і міг скористатися правом їх взагалі не заповнювати, але на його переконання, інформація про майновий стан особи, що займає таку посаду, має бути доступною, тому в деяких деклараціях кандидат зазначив відомості про рухоме та нерухоме майно.

Окрім того, правдивість викладених у деклараціях даних підтверджується результатами перевірки, проведеної щодо кандидата відповідно до Закону України «Про очищення влади»

Стосовно декларації за 2009 рік Вільгушинський М.Й. зазначає, що садовий будинок перебував у стадії будівництва і на той час не був введений в експлуатацію, а тому збільшувався в розмірі. На теперішній час площа будинку становить 96 кв.м, про що зазначено в деклараціях за 2016, 2017 роки, і використовується як житловий будинок.

Стосовно розбіжностей площі квартири, земельної ділянки та вартості придбаного автомобіля Ford Mondeo у деклараціях за 2013, 2014, 2015, 2016 роки.

Вільгушинський М.Й. вказав, що площу квартири зазначив дещо більшою від її реального розміру. Таку неточність було виправлено у деклараціях за 2016 та 2017 роки.

Стосовно розбіжностей вартості придбаного автомобіля Ford Mondeo повідомив, що в 2014 році їм було оплачено придбання вказаного транспортного засобу на загальну суму 339090 грн, з яких вартість автомобіля становила 282575 грн, а розмір ПДВ-56515 грн. Цей автомобіль продавався в розповсюдженій мережі автосалонів за акційною ціною. Автомобіль Ford Mondeo було продано у 2017 році за допомогою відділу продажу вживаних автомобілів.

Ціна продажу автомобіля кандидатом не формувалася, а визначалася у договорі між покупцем і відділом продаж (сума 414686 грн), що, на його думку, відповідає ринковій вартості автомобіля на той час.

Стосовно інформації про вартість придбаних кандидатом земельних ділянок, Вільгушинським М.Й. було зазначено, що у 2012 році його матері та сину, як й іншим громадянам України, в установленому законом порядку Вишгородською районною адміністрацією було виділено по 0,1148 га, тобто понад 11 соток землі для індивідуального садівництва. Згодом, протягом 2012 та 2013 років, у зв'язку з продажем суміжних земельних ділянок матір кандидата та син виявили бажання їх придбати. В різний час та у різних продавців було придбано 4 земельні ділянки на загальну суму 373 029 грн загальною площею 0,6198 га.

Під час укладання договорів купівлі-продажу проводилася об'єктивна експертна грошова оцінка кожної земельної ділянки. Вартість придбаних членами родини кандидата 4 земельних ділянок була визначена експертами відповідно до методології оцінки землі та значно перевищувала нормативну грошову оцінку, видану управлінням Держкомзему у Вишгородському районі Київської області, що зазначено у договорах купівлі-продажу. На період придбання земельних ділянок у 2012-2013 роках кандидат підтримував сина матеріально, що відповідно його статкам, задекларованим у 2011-2013 роках, на загальну суму більше 450 000 грн щорічно. Водночас син кандидата мав власні заощадження. Придбання земельних ділянок відповідало доходу кандидата і його родині.

Щодо не відображення у деклараціях за 2013 рік права користування автомобілем Lexus LS 460, за 2015-2016 роки автомобілями Acura MDX, Toyota Camry та не декларування човнового боксу кандидат пояснив, що зазначеними автомобілями він користувався лише один раз на безоплатній основі, автомобілем Toyota Camry взагалі не користувався і тому не вказував їх у деклараціях. Зазначений у довіреностях строк дії доручень на керування зазначеними автомобілями, який значно перевищував строк фактичного перебування у власності транспортних засобів у осіб, які надали доручення, не свідчить про можливість використання корисних властивостей цих речей, оскільки їх дія для кандидата автоматично припинилася і не тягнула юридичних наслідків. Щодо користування човновим боксом, Вільгушинський М.Й. пояснив, що даний бокс з 2007 року належав колишній дружині, вона надала йому довіреність на право продажу, але кандидат цим правом не скористався.

З приводу походження коштів на купівлю автомобіля Audi A6 сину кандидата, було пояснено, що кошти на цей транспортний засіб, як єдиному онуку, з нагоди дня народження сина кандидата, йому подарували фінансово забезпечені дідусь і бабуся, які проживали в місті Белгороді Російської Федерації.

Стосовно відвідування окупованої території Автономної республіки Крим у 2015-2016 роках, Вільгушинський М.Й. пояснив, що зазначені поїздки були пов'язані з наданням сестри кандидата Кашульській М.Б. допомоги в організації реалізації її майна та переїзду із села Мар'їно Чорноморського району Автономної республіки Крим до міста Харкова, де вона раніше проживала.

Також Громадською радою доброчесності додатково надано інформацію, яка не є підставою для висновку, але потребує пояснень кандидата, зокрема:

- сумніви щодо вартості придбаних колишньою дружиною кандидата квартири у місті Києві загальною площею 130 кв.м та квартири, придбаної сином кандидата загальною площею 75 кв.м. Також питання щодо походження коштів на їх купівлю;

- щодо спільних подорожей кандидата з колишньою дружиною;

- інформації, що сином кандидата було отримано незаконні переваги у доступі до вищої освіти.

Вільгушинський М.Й. пояснив, що він не мав жодного стосунку до правочинів, на підставі яких була придбана у власність нерухомість колишньою дружиною й отримана їх сином квартира за договором дарування.

На підтвердження цієї інформації до Комісії надійшов лист від хресного батька сина кандидата ОСОБА_1, в якому він зазначає, що проживав в Україні з серпня 1988 року по 1994 рік і ним особисто було придбано для власного користування дві квартири у місті Києві. На даний час постійно проживає у країні Данія. Ним було засновано дві компанії, які працюють натеper і приносять стабільний дохід. Компанії займаються будівельним бізнесом.

ОСОБА_1 зазначив, що одна квартира була продана ним дружині кандидата за суму, яка повністю влаштувала сторін у договорі купівлі-продажу. Друга квартира, яка належала ОСОБА_1 була подарована сину кандидата.

Вільгушинський М.Й. зазначив, що сімейних стосунків зі своєю колишньою дружиною Вільгушинською Т. П. він не підтримував тривалий час, а офіційно розлучений з нею з березня 2010 року.

Як до моменту розлучення, так і після цього, зокрема і на день надання пояснень, їх спільний син вживав заходів до можливого примирення та поновлення сімейних стосунків, що окрім іншого, полягало в організації сином спільних подорожей.

Вільгушинський М.Й. заперечив будь-яку причетність до обставин, що є предметом кримінальних проваджень, про які йдеться у висновку Громадської ради доброчесності, а також до дій службових осіб Українського центру оцінювання якості освіти, пов'язаних із втручанням до програмного забезпечення вказаного центру з метою завищення результатів ЗНО.

Таким чином, комісією у складі колегиї всебічно і повно досліджено пояснення кандидата та дані, що містяться у суддівському досьє, досьє кандидата та копіях наданих документів, і визнано, що вони є переконливими та такими, що спростовують доводи Громадської ради доброчесності.

Відповідно до пункту 4 глави 6 розділу II Положення рішення про підтвердження здатності здійснювати правосуддя суддею (кандидатом на посаду судді) у відповідному суді ухвалюється у випадку отримання ним мінімально допустимих і більших балів за результатами іспиту, а також бала, більшого за 0, за результатами оцінювання критеріїв особистої компетентності, соціальної компетентності, професійної етики та доброчесності.

Заслухавши доповідача, кандидата на посаду судді, дослідивши висновок та інформацію, надану Громадською радою доброчесності, усні та письмові пояснення кандидата та долучені до них документи, Комісія не вбачає підстав для оцінювання Вільгушинського М.Й. за критеріями професійної етики та доброчесності кандидата у 0 балів та дійшла висновку, що

Вільгушинський М.Й. підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному кримінальному суді у складі Верховного Суду.

Відповідно до підпункту 4.10.8 пункту 4.10 Регламенту за результатами співбесіди Комісія у складі колегії ухвалює рішення про підтвердження або непідтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді. Рішення про підтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді набирає чинності з дня ухвалення цього рішення у разі, якщо воно буде підтримане не менше ніж одинадцятьма членами Комісії згідно з абзацом другим частини першої статті 88 Закону.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону, Положенням та Регламентом, Комісія

вирішила:

визнати Вільгушинського Михайла Йосиповича таким, що підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному кримінальному суді у складі Верховного Суду.

Рішення набирає чинності відповідно до абзацу третього підпункту 4.10.8 пункту 4.10 розділу IV Регламенту.

Головуючий

М.І. Мішин

Члени Комісії:

А.В. Василенко

С.В. Гладій